

Posudek na bakalářskou práci

Foucault soudí Jeana-Jacquese

Vypracovala: Anna Kojanová

Téma předložené práce je mimořádně podnětné a zajímavé. Autorka se rozhodla interpretovat Rousseauovy pozdní autobiografické texty (především *Vyznání*) prizmatem Foucaultových analýz estetiky existence. Práci otevírá velmi užitečné (a kompetentní) shrnutí foucaultovské problematiky, vypracované především na pozadí druhého a třetího svazku *Dějiny sexuality*, načež následuje aplikace na Rousseauovy texty. Tuto „aplikační“ část pokládám za velmi zajímavou a podnětnou: autorka Rousseauův text velmi pečlivě přečetla a dokáže v něm vyzdvihnout motivy, které s foucaultovskou estetikou existence podle ní souvisejí – snaha poznat sebe sama (str. 33), složitý vztah k vášním (str. 38), důraz na zkoumání vlastního nitra (str. 43), sebereflexe prostřednictvím psaní (str. 42) a další.

Zároveň je třeba podotknout, že práce není prosta pozoruhodné invenčnosti: takto například autorka zmiňuje ambivalentní vztah srdce a vášní (str. 27, 36-37), Rousseuovo hledání osobní svobody v rozchodu se společností (str. 41) či přítomnost Rousseauova „literárního já“ v jeho textech (str. 26). V závěru se zajímavým způsobem tematizuje i jistý posun v rámci Rousseauova „autobiografického“ období: od snahy o ospravedlnění a předvedení svého dobrého charakteru až k jinému typu sebereflexe ve *Snech samotářského chodce*, kdy podle autorky „Rousseau jedná téměř neustále v souladu s praktikami sebe-kultivace, popsány ve Foucaultově *Péči o sebe*“ (str. 46). Toto rozlišení je velmi zajímavé a v rousseauovské literatuře, nakolik mohu posoudit, se s ním nesetkáme.

Zmíním jen, že s prací je podle mě spojen jeden drobný problém. Vlastně to až takový problém zase není vzhledem k tomu, že práce je dobrý odrazový můstek pro další rozpracování dané problematiky. Zkrátka autorka si podle mě nezvolila pro svou práci nejvhodnější Foucaultovy texty. Velmi plodnou cestou by se mohla vydat (např. v diplomové práci), kdyby vyšla z jeho seminářů na Collège de France, zabývajících se otázkou vztahu subjektu a pravdy či pravdomluvnosti: na pozadí pojmového arzenálu, který Foucault buduje v těchto textech, by se dalo s Rousseauem skvěle pracovat. U *Dějiny sexuality* to jde podstatně hůře, přestože i zde je autorka schopna nacházet funkční a často i překvapivé analogie a paralely. Transhistorický charakter autorčina projektu je kromě toho velmi přesvědčivě – a zcela ve foucaultovských intencích – ospravedlněn na str. 45.

Úhrnem řečeno: předloženou práci pokládám za originální (na bakalářské úrovni dokonce velmi originální), dobře napsanou a na obsahové úrovni neproblematickou. Navíc a především je díky svému „otevřenému charakteru“ (na samém konci autorka sama formuluje zajímavé výhledy k dalším motivům a problémům) velmi dobrým fundamentem pro práci diplomovou.

Navrhuji hodnocení **výborně**.

Praha, 13.8.2018

Josef Fulka